

Publicerad 2024-04-07 21:35 av Peter Stjerngrim

*Morgonfunderingar långt över gränsen mellan affirmation och verklighet utifrån en snabbtecknad
bakgrundsbild - noteringar för översiktens skull då det utrymme som finns inom är allt för överfullt ...*

Vem i hela världen ska ...

... en sån som jag
kunna känna
tilltro för och lita på idag ...?

Efter alltför många år
av svek
lek med känslor
och alla tänkbara former
av att bli utsatt för bedrägeri ...

Där var och en som
på olika sätt lämnat
sitt bidrag till ovanstående
redan sedan länge gjort sin sorti ...

Övriga rubriceringar
som du i brottsbalken
kan finna
har genom åren
så ock trängt sig på
och inte blott flutit förbi ...

Men varför?
kanske du tänker
när du läser det här ...

Varför har jag ej
gjort någonting åt saken
och om än inte anmält
så åtminstone försvarat mig?

Någonstans i allt det som är
och har varit
måste jag väl ändå
ha gjort någonting
som rättfärdigar
det som hänt mig

direkt och indirekt
med avseende på
allt och ingenting ...

Att jag ej försvarat mig
och polisanmält
jämväl i övrigt
gått rättsligt tillväga ...

... ser ju inte alltför
bra ut för mig ...

- Kan dock för dig nämna
att det som hänt mig
har till valda delar
även drabbat andra
vilka inte varit hjälpta av
att ta strid och försvara sig ...

Men också att jag faktiskt
har försökt på flera olika sätt
såväl försvara mig
som att hävda min rätt ...

... Bara det
att mitt genus
medfört och ännu medför
att det är svårt att finna
en tjänstekvinna/man
inom någon som helst
offentlig och eller kvasioffentlig
institution eller myndighet
som ens visar intresse för
att upprätta ett protokoll
utifrån ett förhör
av mig som målsägare
där den anmälda motparten
råkar vara en kvinna ...

Men det är inte mycket lättare
i de fall motparten är av manligt kön ...

I det fall det rör sig om en kvinna
är det som hindrar rättvisan
och tillhörande förebyggande skyddsnät
någonting som mest avgörs av
fördomar och genusperspektiv ...

När det handlar om en man
så handlar det också om genusperspektiv
men då rör det de klassiskt
nedärvda fördomarna kring män
som trots vår utåt sett
moderna syn på mannen
ännu färgas av äldre tiders
präglade bilder av män
som definieras
genom fysisk och ekonomisk styrka
samt samhällsställning
som avgörande trovärdighetsbestämmande
rättvisefaktor ...

När kombinationen
av det som karaktäriserar
läget för båda fallen
sammanfaller ...

... är det blott och enbart
envishet, mental styrka
och en stor portion dumhet
med avseende på att
inte vilja ge upp någonsin,
som sammantaget avgör
om man ännu finns kvar
när allt äntligen är över ...

Men det avgör jämväl
hur mycket av dig själv
som finns kvar
om ens någonting alls ...

Någon som är ämnad för en

och som man älskar
och själv är ämnad för
och älskad av ...

... kan tillsammans med
att de finns barn som behöver
att man finns kvar
såväl under tiden
som när striden
äntligen är över ...

Dessa i sammanhanget
i sig rätt små
men för en själv
universellt astronomiskt avgörande
detaljerna ...

- Det är det som skiljer
hur utgången ser ut
och ger svaret på frågan
huruvida du
har anledning att förvänta dig
att hamna i en grav
eller om du får
ta del av medaljerna ...

Nej, det här är ingen elegi
över hur förbannat synd
det är om mig i mitt liv ...

- Det är mer en av flera
olika former av nödvändig självterapi
för att orka med att fixa allt det där själv
som ingen annan är intresserad av
att ställa upp med på sin väg förbi ...

- Och kanske, kanske det så ock är
en liten fyrbåk
som stillsamt lyser upp vägen
för mig själv lite mer ...

... men så ock bidrar till
att skapa förutsättningar för
att kanske det finns någon
som verkligen kan hjälpa till
att bidra med någonting
när de med hjälp av fyrbåkens sken
blir nyfikna och intresserade av
det som de på vägen förbi råkar se ...

Ty när man väl förlorat sitt liv
och passerat den bortre parentes
mer än blott ett par gånger
men likväl lyckats med det omöjliga
och återvänt
då man själv utifrån intet
det obefintliga och utbrunna ljuset
med ren vilja återtält ...

- Då finns det inte så mycket mer
man längre kan förlora
och än mindre man behöver oroa sig för ...

... även om det så klart
finns massor en kreativ natur
kan finna ut
som möjliga ytterligare
mindre önskvärda slut ...

För min egen del
siktat jag dock nu
på att ta vara på det faktum
att mitt liv blott bara kan bli bättre
jämfört med hur det varit
under senare år
även om det kanske ej
är så sannolikt
att det någonsin blir
lika bra som det en gång
längre bak i tiden
varit förut ...

Men tillsammans med dig
som är ämnad för mig
skulle det allra mesta
åtminstone inom mig
på det känslomässiga planet
lösa sig relativt snabbt
och bidra till att även övrigt
skulle komma att få ett slut ...

Nej, det här är verkligen inte någon elegi!

- Likväl är mitt behov av dig
som fattas mig ... rätt akut ...

Nostalgiskt retrospektiv återpublicering av ett flöde
som tillkom här i september 2013.

Idag lever jag ett mer normalt liv - så jag måste ju
ha överlevt även detta ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten